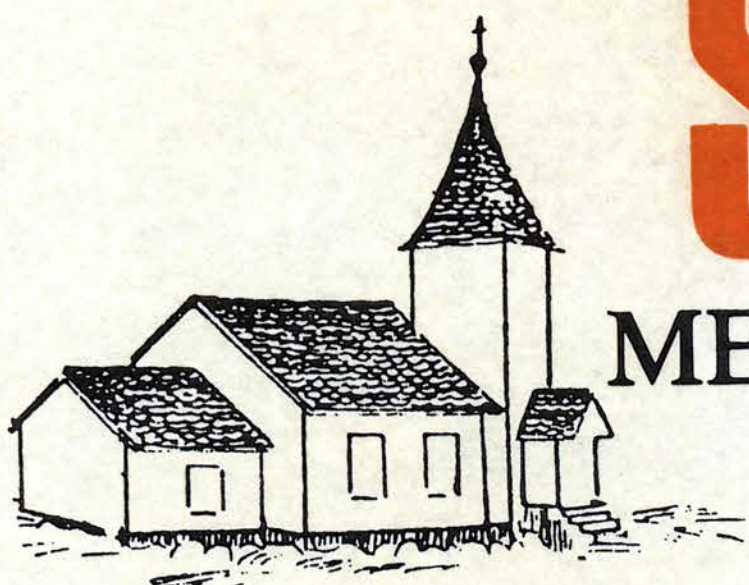

SANDE

MENIGHETSBLAD

Nr. 11

November 1985

28. årgang

En liten nøkkel

Det er lettere å analysere urett enn å skape rettferd. Enklere å protestere mot krig enn å produsere fred. Lettere å påpeke naboens svakheter enn å fremheve hans gode sider. Der fins situasjoner og mennesker vi ønsker oss annerledes, men lite skjer. Årsaken kan være våre egne motiver og holdninger. Paulus skriver i et brev til Filippene, 1. Kap. vers 9: «Jeg ber om at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på innsikt og dømmekraft, slik at dere i forskjellige spørsmål kan dømme hva som er rett.»

Vi må ha innsikt for å vite hva som er rett, vi må ha kjærlighet for å få innsikt og vi må ha Gud for å få kjærlighet, uselvvisk kjærlighet.

Forventning er kjærlighetens forlengede arm. En liten nøkkel til å se oss selv i forhold til familie, naboer og kolleger er å spørre om vi er motivert av *krav* eller *forventning*. *Krever* du at et menneske skal forandre seg, er det som

oftest for å gjøre det behagligere for deg selv. *Forventer* du en forandring, da har du en visjon for det andre menneskets vekst og utvikling.

**KRAV
KYNISME
KONFLIKT
KRIG**

**FORVENTNING
FORVANDLING
FORNYELSE
FELLESSKAP**

Krav stagnerer. Forventning stimulerer. Kjærlighet (et misbrukt ord) er en skapende kraft som gjør alt nytt. Det motsatte av kjærlighet er ikke alltid hat, men likegyldighet. En kone sa det slik: «Je hater itte noen, men je bryr me itte om noen heller.»

Kjærlighet er en militant aktiv omsorg som mobiliserer alle tilgjengelige åndelige og moralske ressurser. Slapp vi for alvor Guds dynamiske kjærlighet inn over oss, ville vi oppleve en fornyelse av enkeltpersoner og samfunnssituasjoner som penger alene aldri kan klare.

E.